'Η ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Φωτεινὸν Παπ., Καλάμας. Στὸ ποίημά σας λέτε πολὺ περίεργα πράγματα, ὅπως π. χ. «*τὴν καρδιά μου τὴν διαδέχτηκε ὁ πόνος*», «*ὁ τάφος μὲ περμένει μὲ... ἀνοιχτὰ τὰ χέρια*» κ.τ.λ. Ἐμεῖς τολμᾶχιστον ἔρουμε ὅτι ὁ πόνος ἐδρεύει στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι ὅτι τὴν ἐξορίζει ἀπὸ τὴ θέσι της, ὅπως ἐπίσης δὲν ἔρουμε κανένα τάφο μὲ... χέρια! Κ. Κοκίδην, Θεσ)νίκην. Τὸ «Ἡμερολόγιο» τοῦ «Μπουκέτου» θὰ εἶνε ἕτοιμο στὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου. Γιὰ τὴν ἐμφάνισί του καὶ τὸ περιεχόμενό του τί νὰ σᾶς πρωτοτοῦμε: Ἀσφαλῶς δὲν ξανεύρῆκε παρόμοιο Ἡμερολόγιο στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ ἐκατονταετίας καὶ ἐντεῦθεν. Ἐκάμαμε σπατάλη χρημάτων γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε καλὲς εἰκόνες καὶ ἐκλεκτὴ ὕλη. Θὰ χαίρεται κανεὶς νὰ τὸ βλέπῃ, νὰ τὸ πιάνῃ στὰ χέρια του, νὰ τὸ ξεφυλλίζῃ. Κ. Οἰκονομόπουλον, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Εἶνε ὅμως πρωτότυπο ἡ μετάφρασις; Γιατί ξενικὰ τὰ ὀνόματα; Γ. Μασούραν, Καλαμπάκα. Τὸ παραμύθι σας ὄχι στρωτὰ γραμμένο. Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε καλὸ κι' ἄγνωστο θὰ φροντίσουμε νὰ τὸ δημοσιεύσουμε, διορθώνοντάς το ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Βικτώριαν, Ὕδραν. Τὸ σονέτο ἀνεπιτυχές. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀμεμπτο. Γλῶσσα μικτὴ ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Φρασεολογία πολὺ λαϊκή, φθάνουσα στὸ χυδαῖο. Δεσποινίς σεῖς, γιατὶ δὲν γράφετε πράγματα τῆς ἰδιοσυγκρασίας σας; Ἡ λαϊκὲς ταβέρνες θὰ σᾶς εἶνε λιγάκι τέρρα ἰυκόγνιτα... Γεωργόπουλον, Πειραιά. Τὸ ἐφετεινὸ «Ἡμερολόγιο» τοῦ «Μπουκέτου» θὰ εἶνε ἕτοιμο μετὰ 15 ἡμέρες. Νὰ σᾶς τὸ περιγράψουμε εἶνε ἀδύνατον. Πρόκειται περὶ ἀληθινοῦ ἐκδοτικοῦ ἀριστουργήματος. Σ. Καμπάκον, Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας ὄχι πετυχημένοι. Ἰδοὺ τὸ α' τετράστιχο:

Τόσο τρανὴ τὴ νοιώθω στὴν καρδιά μου
ἀκόμα τὴν ἀγάπη τὴ δική σου,
ποὺ ἂν ποτὲ θελήσω νὰ τὴ βγάλω
μαζὺ μ' αὐτὴν καὶ γὼ τότε θὰ σβύσω.

Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἄλεξ. Κάρπεν, Καρπενῆσι. Οἱ στίχοι σας ἀνεπιτυχεῖς. Καὶ στὸ μέτρο ἐλαττωματικοί. Διαβάστε ποίησιν. Κ. Κιτριναρὴν, Νταδός (Ἐλβετίαν). Τὸ σημείωμά σας περὶ Ἀγγλίδων ὄχι κατάλληλο, δυστυχῶς, γιὰ τὸ περιοδικό μας. Σὲ γλῶσσα καὶ ὕφος δημοσιογραφικά. Ἀρὰ Μπαρντισμπανιάν, Κομοτηνή. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Αἱ μεταφράσεις τῶν Ἀρμενικῶν διηγημάτων γινόντουσαν ἀπ' τὸ Ρωσσικό. Θὰ διαβάσουμε μὲ πρόσοχῆ τὴ μετάφρασί σας. Στεῖλτε κι' ὅ,τι ἄλλο ἔχετε. Α. Παπαδόπουλον, Καβάλλαν. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ δημῶδες τῆς Τραπεζοῦντος. Δυστυχῶς ὅμως εἶνε ἀκατανόητο ἔτσι ποδίναι γραμμένο στὸ γλωσσικό ἰδίωμα τοῦ τόπου. Στεῖλτε δημῶδη σὲ στρωτὴ γλῶσσα. Τώνην Σταντιτσῶφ, Πειραιά. Τὶ δημῶδη εἶνε τὰ σταλέντα; Μιμήσεις δικές σας; Γιὰ ἐξῃγῆστε μας, σᾶς παρακολοῦμεν. Σφοῦραν Ἄκμονα, Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας καθόλου ἐπιτυχεῖς. Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Κατίναν Οἰκονόμου, Ἅγιον Κήρυκον (Ἰκαρίας). Τὸ πεζὸ σας ὄχι πετυχημένο. Πολὺ κοινο. Λόγια χιλιάκις εἰπωμένα. Καλούδιου Μαρκίναν, Ληξοῦρι. Οἱ στίχοι σας ἐντελῶς κοινοί. Τὸ ψευδώνυμο «Κλαύδιος Μαρκίνας» ἀνήκει σὲ σᾶς; Κ. Στυλιάτην, Κρανίδιον. Στεῖλτε τὸ σὲ δέμα συστημένο νὰ τὸ δοῦμε καὶ νὰ τὸ διατιμήσουμε. Εὐάγ. Γεωργίου, Σπάρτην. Τὸ πεζόν σας ἄνευ δικαιώματος κρίσεως. Ποιητὴν Ἀμαρουσίου. Θὰ σᾶς ἀπαντήσωμε. Τὰ νέα σας τραγούδια ἀπολύτως ἀποκηρυμένα. Γ. Παπαδάκην, Χανιά. Οἱ στίχοι σας κακοί. Κ. Γ. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Θαλασσοπούλι, Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας ἐντελῶς κοινοί. Μ. Α., Πειραιά. Οἱ στίχοι σας καλοί, μὰ ὄχι τόσο ποὺ νὰ ἀξίζουν νὰ δημοσιευτοῦν. Στεῖλτε τίποτε ἄλλο. Εὐχαρίστως θὰ τὸ δημοσιεύσουμε ἂν εἶνε καλό. Γ. Τούλιαν, Ἐνταῦθα. Ὄχι πετυχημένο τὸ τραγοῦδι σας. Τὰ σίδνια ἐρωτόλογα, τὰ κοιμᾶ καὶ τετριμμένα. Τίποτε νέο. Ζωντανὸ ποιητικό. Μαρίαν Βογιατζῆ, Δυστυχῶς ἡ μεταφράσεις σας εἶνε καμωμένες σὲ ὑπερκαθαρεύουσαν καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὶς χρησιμοποιήσουμε, γιατὶ ὅλο τὸ «Μπουκέτο», καθὼς βλέπετε, γράφεται στὴ δημοτική. Δ. Ρ., Ἡρακλειον - Κρήτης. Τὸ ποίημα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει πολλὰ στιχουργικὰ λάθη, λέει πράγματα πολὺ κοινά, ποὺ μόνο σὲ μαθητικὲς ἐκθέσεις ἔχουν τὴ θέσι τους. Φροντίστε ἐν πρώτοις νὰ μάθετε μετρικὴ κι' ἔπειτα βλέπουμε... Σάκην Μαρᾶτον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας σπαραξικάρδιον. Ἰδοὺ τὸ:

Εὐλαμπίτσα, Εὐλαμπίτσα, πλάσμα ἐράσμηο π' ἀγαπῶ
Στάσου νὰ σοῦ πῶ δυὸ λόγια, δυὸ λογάκια νὰ σοῦ πῶ
Ἤθελα νἄμουν περιστέρη, περιστέρη τρυφερὸ
Γιὰ νὰ σοῦ ψάλλω τὸν ἔρωτά μου, τὸν ἔρωτά μου τὸ δυνατὸ
Μ' ἀφοῦ δὲν εἶμαι περιστέρη, ὦ Λαμπίτσα μου σκληρὰ

Σοῦ φιλῶ τὸ ἁβρό σου χαίρει
Καὶ λάβε ἀπ' ἐμὲ χίλια φιλιά.

Συμπέρασμα: Ἤγουν, διότι, δηλαδή, ἐν ἄλοις λόγοις, ἤτοι πάρα πολὺ μοῦ σήκωσες τὴν κλοσσική σου μήτη.

Ρ. Φαρσαλιώτην, Θεσ)νίκην. Τὸ ποίημά σας ἔχει πολλὰ στιχουργικὰ λάθη. Κανένας σχεδὸν στίχος τοῦ δὲν εἶνε μετρικὸς ὀρθῶς.... Γ. Π. Μ., Σύρον. Πολὺ ἀποτυχημένη ἡ παραβολὴ τῆς δύσεως τοῦ φεγγαριοῦ μὲ τὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ σχέσις μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο... Ἰω. Τζιώτην, Μυτιλήνην. Τὸ διήγημά σας ἔχει τὸ βασικὸ ἐλάττωμα ὅτι ἡ εἰσαγωγή του, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶνε συντομωτάτη, εἶνε πολὺ πιὸ ἐκτενὴς ἀπὸ τὸ κύριο θέμα του. Βασ. Καλούδαν, Σᾶς πιστεύουμε. Τὸ σημερινό σας ποίημα ἔχει μερικοὺς στίχους πολύ, πάρα πολὺ καλούς. Δυστυχῶς ὅμως μερικοὶ ἄλλοι εἶνε κοινοί. Ὡστόσο, ἀπὸ τοὺς καλοὺς σας αὐτοὺς στίχους, φαίνεται ὅτι γρήγορα θὰ γράψετε πολὺ καλύτερα. Χάρην, Μεσσήνην. Τὸ ποίημά σας ἀδικεῖται πολὺ ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν ὁμοιοκαταληκτεῖτε τὸ δεύτερο μὲ τὸν τέταρτο στίχο κάθε τετραστίχου, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁμοιοκαταληκτεῖτε τὸν πρῶτο μὲ τὸν τρίτο. Ἔτσι οἱ στίχοι φαίνονται σὰν νὰ μὴν κλείνουν. Πάντως δὲν εἶνε κακὸ τὸ ποίημά σας. Στεῖλτε μας τίποτε ἄλλο. Μ. Θεοχαρίδην, Ἐνταῦθα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ πεζογράφημά σας ὅμως κοινόν. Ν. Λουρῆν, Σύρον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὴν προσφορὰν σας. Δυστυχῶς ὅμως τὰ ἐν λόγῳ βιβλία τὰ ἔχομεν. Γ. Λιανόπουλον. Δυστυχῶς τὰ βιβλία αὐτὰ δὲν μᾶς χρειάζονται. Χ. Ἀποστολίδην, Σπάρτην. Ὄχι καλὸ τὸ διήγημά σας. Διαβάστε. Κι' ἐπίζετε... Κόκον Σ..., Πειραιά. Τὸ ποίημά σας κακόν. Γερασμένη Νεότητα. Ἀνεπιτυχές. Ἐρνάνην, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι πετυχημένο. Ἀετιδέα, Στρατονίκην (Χαλκιδικῆς). Τὸ ποίημά σας ἐντελῶς παιδιάστικο. Δ. Κ. Πρόαν. Τὰ ποιήματά σας ὄχι καλά. Ἰδοὺ π. χ. τὸ «Πρωτοβρόχι»:

Σὰ νάμα μέσ' στὴν ἐκκλησιὰ
σὲ δέχεται ἡ γῆ
ὅταν γιὰ πρώτη μας φορὰ
ἀρχίζει τὴ νεροτρεχὴ

Ἀπὸ σένα φεύγουν χελιδόνια
καὶ πηγαίνουν γιὰ ζεστά
ἀπὸ σένα πάλ' οἱ κάμπια
θὰ γιομίσουν χλωρασιά

Σὺ ξυπνᾶς τὰ χορταράκια
ὑπ' τὸν ὕπνο τὸ βαθὺ
σὺ σηκώνεις τὰ λουλούδια
ἀπ' τὴ γήϊνη στρωμνὴ

Τὰ ποτάμια σὺ θολώνεις
καὶ τῆς πέτρες ξεκολᾶς
καὶ τὰ πάντα σὺ κρυώνεις
πρωτοβρόχ' ὅταν σχεινᾶς.

Τί λέτε; Ἔχουμε δίκηο; Κάποιαν, Ἐνταῦθα. Μᾶς στέλνετε τὸ ποίημά σας καὶ μᾶς γράφετε: «*Κρίνατέ το, σᾶς παρακαλῶ, χωρὶς εἰρωνίας*». Τὸ κρίναμε λοιπὸν καὶ τὸ δημοσιεύουμε πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τοῦ ἀθλίου, ὅστις ἐκύτταζε μὲ πόθο... «*τὸ χείλη σου τὸ κάτω*»!... Ἰδοὺ τὸ:

Κακέ, σκληρὲ καὶ ἄκαρδε,
πῶς τότε μὲ φιλοῦσες;
ποῦ ἔβρισκες τὴν ἀλλαγὴ
τῆς γλῶσσας τῆς γλυκιά σου;

Τί φλόγα, τί παραφορά,
ποῦ εἶχαν, τὰ φιλιά σου;
Τί ὄμορφα ποῦ μίλαγε
ἡ ψεύτρα σου, ἡ γλῶσσα,
γιὰ πῆς ποῦ ἀποστήθησες
τὰ λόγια σου, τὰ τόσα.

Ὅταν ἐπερπατοῦσαμε
κεῖ, κάτω, στὸ δρομάκο
γιατί μὲ πόθο κύτταζες
τὸ χείλος μου τὸ κάτω.
Ἀφοῦ δὲν ἀγαποῦσες,
πῶς, τότε λαχταροῦσες;

Ψεύτη, κακέ, ψυχὴ ἄστατη
μάθε με πῶς μποροῦσες,
νὰ δύχνῃς ὅτι ἀγαπᾶς
ἐνῶ δὲν ἀγαποῦσες;...

Ν. Παλαιοκρασᾶν, Σεπόλια. Τὸ διήγημα γραμμένο τηλεγραφικῶς. Ἡ φράσεις του δὲν συνδέονται συντακτικῶς ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη. Βασ. Φαρμακίδην, Θεσσαλονίκην. Καλὴ ἡ πρότασίς σας, ἀλλ' ἀπραγματοποίητος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος φτάνουν τὰ Κάρτ-Ποστάλ. Χ. Ρησδελᾶν, Ἰωάννινα. Τὸ διήγημά σας ἀνεπιτυχές. Γραμμένο μὲ κατατληκτικὴ συντομία, μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα καὶ χωρὶς πλοκὴν ἐνδιαφέρουσαν. Ἰω. Δακαναλῆν, Τέμαν - Αἰγύπτου. Τὸ διήγημά σας καλογραμμένο ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ πέφτετε ἔξω σὲ μερικὰ σημεῖα ποὺ θέλετε νὰ κάνετε ψυχολογία. Στεῖλτε μας τίποτε ἄλλο γραμμένο μὲ περισσότερη προσοχή. Ἑρμηνίκην Γιαβουρλάκην. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπιτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χορεὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ δια νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά:

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στὰ Ἀρσακεῖου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ Ρήγα Φερραίου 84